ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันของผักและ ผลไม้ส่งออกของไทยในตลาดที่สำคัญ

ผู้เขียน

นางสาวทรงสุดา ยนต์นิยม

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

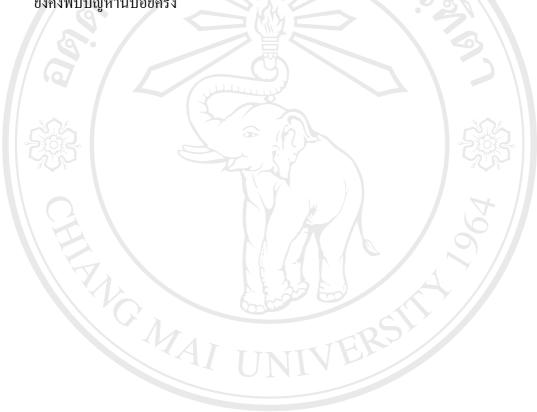
รศ.ธเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์ ผศ. คร. นิสิต พันธมิตร คร.ไพรัช กาญจนการุณ ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไป โครงสร้างการผลิต การส่งออก และ ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของผักและผลไม้ส่งออกของไทยไปยังตลาดที่สำคัญซึ่งได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และจีน เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศผู้ส่งออกอื่นๆ ที่มีส่วนแบ่ง การตลาด 3 อันดับแรกในเอเชีย รวมทั้งเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการส่งออกผักและผลไม้ ไทย ซึ่งผักและผลไม้ที่ศึกษาแบ่งตามพิกัดศุลกากรในระบบฮาร์โมไนซ์ (harmonized) ระดับ 2 digit คือ 07 08 และ 20 โดยใช้ข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 – 2548

จากการศึกษาพบว่าประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกผักและ ผลไม้ในตลาดสหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และจีน ในขณะที่ไม่มีความได้เปรียบในตลาดสหรัฐอเมริกา โดยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งในแต่ละตลาดพบว่า ในตลาดสหภาพยุโรปเป็นตลาดเดียวที่ ประเทศไทยมีความได้เปรียบประเทศคู่แข่งทุกประเทศ เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดพบว่า ประเทศไทยมีส่วนแบ่งตลาดน้อยในตลาดสหรัฐฯ สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ขณะที่มีส่วนแบ่งตลาด มากในตลาดจีน โดยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งในแต่ละตลาด ตลาดจีนเป็นตลาดที่ประเทศ ไทยมีส่วนแบ่งตลาดมากกว่าประเทศคู่แข่ง และจากการพิจารณาค่า RCA ร่วมกับส่วนแบ่งตลาด ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในตลาดสหภาพยุโรปและญี่ปุ่น มี ความสามารถในการแข่งขันมากและมีแนวโน้มจะครองตลาดได้มากขึ้นในตลาดจีน และ

ความสามารถในการแข่งขันมีแนวโน้มจะลดลงในตลาดสหรัฐฯ โดยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศ คู่แข่งในแต่ละตลาด พบว่าประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันมากกว่าประเทศคู่แข่งใน ตลาดสหภาพยุโรปและจีน นอกจากนี้จากการศึกษาด้านอุปสรรคการส่งออกผักและผลไม้ พบว่าใน ปัจจุบันหลายประเทศมีการใช้มาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Barrier) มากขึ้น เช่น มาตรการสุขอนามัย มาตรการทางด้านเทคนิค มาตรการปกป้อง เป็นต้น ดังนั้นประเทศไทยจึงควรมี ความเข้มงวดในเรื่องมาตรฐานต่างๆ มากขึ้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องสารตกค้างที่ประเทศไทย ยังคงพบปัญหานี้บ่อยครั้ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved

ณ

Independent Study Title

An Analysis of the Competitiveness of Thai Fruit and

Vegetable Exports on Major Markets

Author

Miss Songsuda Yonniyom

Degree

Master of Economics

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Thanes Sriwichailamphan C

Chairperson

Asst. Prof. Dr. Nisit Panthamit

Member

Dr. Pairut Kanjanakaroon

Member

ABSTRACT

The objectives of this study were to examine the general characteristics, structure of production and exporting of Thai fruit and vegetables, and compare the advantage of exporting into major markets, namely, the United States, European Union (EU), Japan and China, with the top three market share competitive countries in Asia. In addition, this study aimed to investigate the problems and barriers of Thai fruit and vegetable Exports. Based on the Harmonized System in 2 digits, the fruit and vegetables in this study were 07, 08 and 20 by using historical statistics from 1996 to 2005.

The empirical result showed Thailand with a comparative advantage in the EU, Japanese and Chinese market, whereas, it had a comparative disadvantage in the United States market. When comparing Thailand with major competitive countries, it held an advantage over the EU market only. From a market share analysis, Thailand had less market share in the United States, EU and Japanese market, while taking much of the market share in the Chinese market. Moreover, Thailand had a greater market share than the other countries in the Chinese market. By using Revealed Comparative Advantage (RCA) with market share analysis, Thailand's competitiveness slightly increased in the EU and Japanese market, whereas, it tended to increase

more in the Chinese market. However, its competitiveness tended to decrease in the United States. Besides, Thailand had more competitiveness than other competitors in the EU and Chinese market. Moreover, the empirical result revealed that, nowadays, many countries have increased the use of the non-tariff trade barrier such as sanitary measures, technical barrier to trade and safeguard measures. Thus, Thailand should concentrate more on other standards, especially regarding the residues that are usually found.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved